19. Неговото удовлетворение:

Вх.
поща

19. Неговото удовлетворение:

2:207,

2/ал-Бакара-207: Уе минен наси мен йешри нефсехубтигае мардатиллах(мардатиллахи), уаллаху рауфун бил ъбад(ъбади).

Някои хора отдават душите си, за да угодят на Аллах. И Аллах е състрадателен към рабите си. (207)

2:265;

2/ал-Бакара-265: Уе меселуллезине юнфикуне емуалехумубтигае мардатиллахи уе тесбитен мин енфусихим ке месели дженнетин би рабуетин есабеха уабилун фе атет укулеха дъ’фейн(дъ’фейни), фе ин лем юсъбха уабилун фе талл(таллун), уаллаху бима та’мелюне басир(басирун).

А които раздават своите имоти, желаейки благоволението на Аллах и с убеденост в душите си, приличат на градина върху хълм - щом над нея се изсипе силен дъжд, тя дава двойно повече плодове, но дори и да не се изсипе силен дъжд, а само дъждец (й стига). Аллах съзира вашите дела. (265)

4:114;

4/ан-Ниса-114: Ля хайра фи кесирин мин неджуахум илля мен емере би садакатин еу ма'руфин еу ъслахън бейнен нас(наси) уе мен йеф'ал заликебтигае мердатиллахи фе сеуфе ну'тихи еджрен азима(азимен).

Няма добро в много от тайния им шепот, освен у онзи, който повелява подаяние или благодеяние, или помирение между хората. И който върши това в стремеж към благоволението на Аллах, Ние ще го дарим с огромна награда. (114)

5:119;

5/ал-Маида-119: Калеллаху хаза йеуму йенфеус садикине съдкухум, лехум сеннатун тесри мин тахтихел енхару халидине фиха ебеда(ебеден) радияллаху анхум уе раду анх(анху) заликел феузул азим(азиму).

Рече Аллах: “Това е Денят, когато за искрените ще е от полза искреността им. Техни ще са Градините на Рая, сред които текат реки, там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще са доволни от Него. Ето това е великото спасение.” (119)

9:61,9/ат-Тауба-61: Уе минхумуллезине ю'зунен небиййе уе йекулуне хууе узун(узунун), кул узуну хайрин лекум ю'мину биллахи уе ю'мину лил му'минине уе рахметун лиллезине амену минкум,

уеллезине ю’зуне ресулаллахи лехум азабун елим(елимун).

Онези от тях, които хулят Пророка и казват: “Той е като ухо (слуша и вярва във всичко, което му се казва).” Кажи: “Той за вас е ухото на доброто (слуша и приема вашите слова; не защото не знае, а защото не ви отрича). Той вярва в Аллах и вярва на вярващите. Той е милост за онези от вас, които вярват. А за онези, които клеветят Пратеника на Аллах, за тях има болезнено мъчение. (61)

9:96,

9/ат-Тауба-96: Яхлифуне лекум ли тердау анхум, фе ин тердау анхум фе инналлахе ла йерда анил каумил фасикин(фасикине).

Кълнат ви се, за да спечелят вашето благоволение. Но дори вие да сте доволни от тях, Аллах не благославя нечестивите хора. (96)

9:100;

9/ат-Тауба-100: Уес сабикунел еууелуне минел мухаджирине уел енсари уеллезинеттебеухум би ъхсанин радъяллаху анхум уе раду анху уе еадде лехум дженнатин теджри тахтехел енхару халидине фиха ебеда(ебеден), заликел феузул азим(азиму).

Приближените на Пророка (част от онези, които се надпреварваха в добрите дела, които бяха пречистили душевните си пороци и се бяха усъвършенствали, и отдали на Аллах волята си, и Той им възложи задачата да пречистват и усъвършенстват хората): те се състояха от преселници (онези, които се преселиха от Мека в Медина) и помощници (онези, които приеха Пророка в Медина) и група хора, които ги последваха. (Тъй като приближените се бяха усъвършенствали и разполагаха с правото да пречистват другите, затова хората се

обвързаха с тях и ги последваха.) Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. За тях Той е приготвил Градините, сред които текат реки, там ще пребивават вечно и завинаги. Това е най-голямата награда. (100)

20:84,

20/Та ха-84: Кале хум улаи ала есери уе аджилту илейке рабби литерда.

Рече (Муса) (Мойсей): "Те идат след мен, а аз избързах към Теб, Господи, за да бъдеш доволен от мен." (84)

20:109;

20/Та ха-109: Йеуме изин латенфауш шефаату илла мен езине лехур рахману уе радъйе леху каула(каулен).

В Деня, няма полза от ничие застъпничество, освен от застъпничеството на получилия позволението и благоволението на Всемилостивия." (109)

39:7;

39/аз-Зумар-7: Ин текфуру фе инналлахе ганийюн анкум, уе ла йерда ли ъбадихил куфр(куфра), уе ин тешкуру йердаху лекум, уе ла тезиру уазиретун уизра ухра, сумме ила раббикум мерджиукум фе юнеббиукум бима кунтум та'мелун(та'мелуне), иннеху алимун би затис судур(судури).

Ако отричате, наистина Аллах няма нужда от вас. И не е съгласен Той за неверието у Своите раби. А ако сте признателни, ето с това е съгласен Той от вас. И никой прегрешил не ще понесе греха на другия. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести какво сте вършили. Наистина Той знае съкровеното в сърцата. (7)

48:18;

48/ал-Фатх-18: Лекад радияллаху анил му’минине из юбяиунеке тахтеш шеджерети фе алиме ма фи кулюбихим фе ензелес секинете алейхим уе есабехум фетхан кариба(карибен).

И Аллах бе доволен от вярващите, когато те с обет за вярност те последваха под дървото. И знаеше Той какво имаха в сърцата си. И спусна Той спокойствие над тях и им въздаде близка победа. (18)

58:22;

58/ал-Муджадала-22: Ла теджиду каумен ю’мунуне биллахи уел йеумил ахири юуаддуне мен хаддаллахе уе ресулеху уе леу кяну абаехум уе ебнаехум уе ихуанехум еу аширетехум, улаике кетебе фи кулюбихимул имане уе ейййедехум би рухин минх(минху), уе юдхълухум дженнатин теджри мин тахтихел енхару халидине фиха, радъяллаху анхум уе раду анх(анху), улаике хизбуллах(хизбуллахи), е ла инне хизбуллахи хумул муфлихун(муфлихуне).

И не ще намериш хората, които вярват в Аллах (желаят преди смъртта да достигнат Лика на Аллах) и в Сетния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или роднините им. На тези Той вписа вярата в сърцата им и ги подкрепи с Дух от Себе си (духът на водителя на времето, поучен при Него, се разположи над главите им). И ще ги въведе в райските градините, сред които текат реки и те там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Именно те са привържениците на Аллах. Привържениците на Аллах, не са ли те наистина сполучилите? (22)

98:8.

98/ал-Байина-8: Джезаухум инде раббихим дженнату аднин теджри мин тахтихел енхару халидине фиха ебеда(ебеден), радъяллаху анхум уе раду анх(анху), залике ли мен хашийе раббех(раббеху).

Въздаянието им при техния Господ са градините на Рай - Адн, под които текат реки, и там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Ето това е за всеки, който изпитва хушу (вълнение, любов) към своя Господ. (8)

ОтговорПрепр
ащане